

Allahs självständighet mot Thoths beroende

TL;DR:

- Thoth, en visdomsgud i Egypten, är beroende av andra gudar för sin makt.
- Allah, genom namnet Al-Samad, står som helt självständig och oberoende.
- Texten utforskar hur dessa skillnader påverkar vår syn på skapelse och makt.

Thoth, en av de mest framträdande gudomarna i det forntida Egyptens panteon, var visdomens, skrivkonstens, vetenskapens och magins gud. Han avbildades ofta som en man med ett ibishuvud eller som en babian, vilket symboliserade hans koppling till månen och den kosmiska ordningen. Som skaparen av hieroglyferna och beskyddaren av skrivkonst fungerade Thoth som domare vid de dödas domstol, där han vägde själar mot Maat—rättvisans och ordningens fjäder. Hans funktion var att bevara balansen i universum, vilket han gjorde genom att agera i samverkan med andra gudomligheter som Ra, Osiris och Isis.

Trots sin betydande roll var Thoth inte en ensamstående makt. Hans inflytande och kraft var djupt rotade i relationerna med de andra

gudarna. Thoth kunde medla i strider mellan gudar och förena dem, men hans kapacitet var alltid bunden till den större kosmiska struktur han var en del av. Det betyder att Thoth, trots sin djupa koppling till visdom, aldrig var självständig; han var en kugge i ett större gudomligt maskineri.

"Thoth var den som vägde själarna och nedtecknade deras öden, men han kunde inte påverka den kosmiska ordningen utan andra gudars hjälp" (Egyptiska myter, kapitel 12).

Thoths beroende skapar en tydlig begränsning. En gud vars makt och inflytande är avhängigt av andras närvaro och stöd kan inte utgöra den absoluta auktoriteten över visdom och kosmisk ordning. Det är som att föreställa sig en flod utan en källa; Thoth är inte den oberoende kraft som en verklig skapare skulle behöva vara.

Det är här Allahs namn Al-Samad, som betyder "den Självförsörjande och Evige", erbjuder en helt annan vision av det gudomliga. I Koranen, Sura al-Ikhlās (112:2), sägs det:

"Gud är den Evige, Den som alla söker sig till men som själv inte behöver någon."

Al-Samad beskriver en Gud som är fri från alla former av beroende och begränsningar. Allahs oberoende ställning gör Honom unik som den enda sanna Skaparen av universum. Till skillnad från Thoth, vars visdom är inbäddad i ett nätverk av gudar, är Allah fri från alla former av behov.

Hans kunskap och makt påverkas inte av yttre faktorer eller andra varelser. Detta understryks i Sura al-Baqarah (2:255):

"Gud – det finns ingen gudom utom Honom, den Levande, den Evige. Honom överväldigar varken slummer eller sömn. Allt i himlarna och på jorden tillhör Honom."

Allahs självförsörjning gör Honom till den enda möjliga källan till allt som existerar. Hans existens är oberoende, och Hans makt är absolut— vilket betyder att inget utanför Honom själv kan påverka Hans vilja.

Att reflektera över skillnaden mellan Thoth och Allah leder oss till en viktig slutsats: För att en Gud ska kunna vara den verkliga Skaparen måste Han vara självförsörjande. En sådan Gud behöver ingen yttre kraft för sin existens eller sin förmåga att skapa.

I Sura al-Ankabut (29:6) bekräftas detta:

"Och den som strävar, strävar endast för sin egen skull; Gud är självförsörjande, i behov av ingen."

Denna vers förklarar att Allah är den sanna källan, som inget och ingen kan påverka. Omvänt framstår Thoths beroende av andra som en form av svaghet, där han inte kan agera utanför den kosmiska ordningens gränser.

När vi analyserar detta ser vi varför Allahs självförsörjande natur är en rationell grund för Hans gudomlighet. En Gud som är beroende av andra skulle förlora sin status som den yttersta auktoriteten, eftersom Han då skulle vara bunden av samma krafter som Han påstås kontrollera.

Thoths roll inom det egyptiska panteonet är som en stjärna i natthimlen, en del av ett större kosmos, medan Allah är ljusets källa—den som ger stjärnorna deras glans och upprätthåller hela universum genom sin vilja. Där Thoth är begränsad av sitt beroende av andra gudar, är Allah fri från varje form av beroende, vilket gör Honom till den verkliga Skaparen och den absoluta Källan.

Sammanfattningsvis leder reflektionen över Allahs Al-Samad till en djupare förståelse av vad det innebär att vara en absolut Gud. Där Thoth representerar visdom som är sammanvävd med andra krafter, står Allah som den självständiga och fullkomliga Källan till all visdom, den enda som är fri från alla begränsningar.